

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/36/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4623200349
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4623200349.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny – odbor sociálnych vecí Topoľčany, Škultétyho 1577/8, Topoľčany, dieťa matky: C. D. E. C., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XX, F. G., zastúpená: JUDr. Dalibor Pavelka, advokát so sídlom Pribinova 46, Hlohovec, a otca: E. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom H. I. XXXX/XX, A., zastúpený: JUDr. Zuzana Valaská, advokátka so sídlom Škultétyho 6, Topoľčany, o zníženie vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nitra, č. k. 11P/18/2023-302 zo dňa 26.10.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom znížil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú na sumu 60,- eur mesačne, počnúc dňom 14.02.2023 s tým, že výživné je splatné vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky (I. výrok). Zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/229/2016-21 zo dňa 15.11.2016 v časti vyživovacej povinnosti otca na maloletú (II. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (III. výrok).

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine („ZoR“) a dospel k záveru o dôvodnosti zníženia vyživovacej povinnosti otca na maloletú. Mal za preukázanú zmenu pomerov na strane maloletej za približne 7 rokov uplynutých od poslednej úpravy výživného, pretože začala navštevovať základnú školu, od septembra 2023 je žiačkou 2. ročníka ZŠ a navštevuje rôzne záujmové krúžky, nemá zdravotné problémy. Matka uzavrela manželstvo s J. I. E. dňa 09.03.2023, avšak nežije s manželom v spoločnej domácnosti a všetky náklady na domácnosť znáša sama. Je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, ktorú obýva len s maloletou. Okresný súd však uzavrel, že je adekvátne, aby sa matka podieľala na životnej úrovni svojho manžela, preto aby sa aj on podieľal na výdavkoch na domácnosť s poukazom na vzájomnú vyživovaciu povinnosť medzi manželmi. Osobný stav otca sa nezmenil, žije so svojou družkou, ktorá sa podieľa na výdavkoch na spoločnú domácnosť v prenajatom 1-izbovom byte, nevlastní žiadny hnuťelný majetok vyššej hodnoty ani nehnuteľnosti. Na jeho strane zistil závažnú zmenu pomerov v tom, že otec ukončil podnikateľskú činnosť v oblasti gastru, ktorú vykonával vyše 20 rokov, pretože prenajímateľ mu vypovedal priestory ku dňu 30.06.2022 a v súvislosti s opatreniami štátu na predchádzanie šírenia ochorenia COVID-19 sa už nedokázal príjmovovo vrátiť do rovnakých pomerov ako predtým. Na záchranu podnikania síce použil peniaze z vyplateného dedičského podielu, avšak nenašiel porovnateľné priestory na podnikanie, z ktorého dôvodu ukončil podnikateľskú činnosť ku dňu 04.07.2022 a pohostinskú činnosť zastavil v októbri 2022. Podľa daňového priznania za rok 2021 a 2022 bola jeho kaviareň K. L. M. v daňovej strate, následne bol práceneschopný od

12.08.2022 do 01.08.2023 pre nepriaznivý zdravotný stav s nárokom na nemocenské dávky vo výške približne 290,- eur mesačne, z ktorej si naďalej plnil vyživovaciu povinnosť k maloletej. Jeho zlý zdravotný stav mu neumožňuje vykonávať akúkoľvek prácu, no napriek tomu sa od 01.05.2023 zamestnal ako predavač ambulatného predaja so mzdou 630,- eur brutto mesačne. So zdravotnými problémami má otec výdavky na lieky a vitamíny približne 30,- eur, čo tiež ovplyvňuje výšku jeho výdavkov. S poukazom na podstatnú zmenu pomerov v príjmovej časti otca, ktorú považoval za objektívnu, znížil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 60,- eur mesačne od 14.02.2023, pričom pri určovaní výživného vychádzal zo zaužívanej súdnej praxe pri zdravom dieťati základnej školy, a to 25 % z čistého príjmu povinného rodiča deleného počtom detí, v danom prípade u otca z čistého mesačného príjmu za obdobie máj 2023 až september 2023 vo výške 478,27 eura, z toho 25 % predstavuje sumu 119,57 eura : 2 = 59,78 eura, zaokrúhlene 60,- eur na jedno dieťa, preto na túto sumu znížil výživné, a nie ako požadoval otec na sumu 40,- eur mesačne. Pri rozhodovaní mal osvedčené na základe lekárskeho správ od odborných lekárov dlhodobé zdravotné problémy otca, brániace mu nastúpiť do akéhokoľvek zamestnania, avšak napriek tomu si otec zamestnanie vyhovujúce jeho zdravotnému stavu našiel, za účelom plnenia si svojej vyživovacej povinnosti voči obom maloletým deťom. Matka nemá žiadne zdravotné problémy brániace si nájsť adekvátne zamestnanie na 8-hodinový pracovný čas, najmä ak má vysokoškolské vzdelanie, pričom považoval za nepreukázané tvrdenia matky, že stretávanie sa otca s maloletou jej zamedzili tomu, aby sa riadne zamestnala na 8 hodín, keď aj zo správy N. D. vyplývali nepravidelné stretnutia sa otca s maloletou, s ktorou sa od 27.04.2023 vôbec nestretáva a nové termíny si dohodnú v novom školskom roku podľa rozvrhu popoludňajších záujmových aktivít maloletej. Povinnosť matky zaviesť maloletú na stretnutie s otcom k psychologičke, nie je relevantným dôvodom na skrátený pracovný úväzok matky, ktorá tiež čas potrieb maloletej hradí z prídavkov vyplácaných na maloletú a tiež si môže svoj príjem navýšiť uplatnením daňového bonusu na dieťa, ktorý si z vlastného rozhodnutia matka neuplatňuje, čím sa vzdáva majetkovej hodnoty. Podľa vyjadrenia matky sú aktuálne pravidelné náklady na maloletú 130,- eur na stravu, 50,- eur na ošatenie a obuv, 30,- eur na drogériu, poisťné vo výške 167,- eur polročne, ZUŠ 108,- eur štvrťročne, hodiny klavíra 40,- eur mesačne, futbal 20,- eur mesačne a tiež jednorazové náklady v poslednom období na klavír 408,- eur, školská taška a školské potreby spolu 150,- eur, na lyže 70,- eur, bicykel 100,- eur, herecký kemp 260,- eur, korčuľarský výcvik 40,- eur, školský výlet 20,- eur, ZRPŠ 14,- eur, školský časopis 15,- eur, plavecký výcvik 30,- eur, bežky a výbava 70,- eur. V čase poslednej úpravy výživného mala maloletá 1 rok a bola v priamom zaopatrnutí matky, bola plienkovaná a s matkou bývali v 4-izbovom dome vo vlastníctve matky, kde žijú doposiaľ. Matka poberala v čase poslednej úpravy výživného rodičovský príspevok vo výške 203,20 eura mesačne. Aktuálne je konateľkou spoločnosti H. O., M., kde jej nie je vyplácaná žiadna odmena, tiež je konateľkou a zamestnankyňou spoločnosti P. E. M., kde je jej čistý príjem vo výške 4 337,07 eura za obdobie apríl 2022 až marec 2023 a tiež má príjem z predaja švajčiarskej kozmetiky a doplnkových výrobkov zn. JUST & Nahrin za rok 2020 vo výške 370,25 eura a za obdobie od januára do septembra 2023 vo výške 279,08 eura, pobera tiež prídavok na maloletú, avšak daňový bonus nepobera.

3. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na jej náhradu, pretože v mimosporových konaniach sa vylučuje nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala matka v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietne.

5. Podstatou odvolacích námietok matky boli odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Poukázala na správny skutkový záver prvoinštančného súdu, že u maloletej došlo od poslednej úpravy výživného v roku 2016, kedy mala 1 rok, k zmene pomerov, ktorá neodôvodňuje zníženie výživného, ale naopak zvýšenie, čomu nasvedčuje nárast nákladov. Prvoinštančný súd nedospel k záveru o zmene jej majetkových a zárobkových pomerov, ale konštatoval len zmenu jej osobných pomerov, keďže sa medzičasom dňa 09.03.2023 vydala a z uvedeného mal za to, že by sa jej manžel mal podieľať na výdavkoch na spoločnú domácnosť, no nevzhladol zmenu osobných pomerov na strane otca, hoci k danej zmene došlo, pretože v čase poslednej úpravy výživného otec nemal družku H. O., teda nemohli žiť v spoločnej domácnosti, preto podieľanie sa družky na výdavkoch na spoločnú domácnosť nebolo dané v čase poslednej úpravy výživného a analogicky mal prvoinštančný súd vyvodiť i zmenu osobných pomerov otca za súčasnej existencie partnerského spoluzitia otca s družkou v spoločnej domácnosti. Pokiaľ prvoinštančný súd uzavrel, že u otca došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej zníženie vyživovacej povinnosti na

tom základe, že v dôsledku protipandemických opatrení sa prevádzky otca v oblasti gastra nedokázali príjmovovo vrátiť do rovnakých pomerov, ako pred vypuknutím pandémie, a preto sa dostali do straty, pričom otec deklaroval výpoveď z nájmu z priestorov, v ktorých prevádzkoval podnikateľskú činnosť, čo boli primárne dôvody pre zatvorenie jeho prevádzok a následne tiež okresný súd ustálil nepriaznivý zdravotný stav otca, neumožňujúci mu vykonávať žiadnu prácu, no napriek tomu sa zamestnal ako predavač ambulatného predaja s príjmom 630,- eur, dané závery a rozhodnutie prvoinštančného súdu sú zjavne nesprávne a odporujúce zistenému skutkovému stavu. Počas konania poukazovala na skutočnosť, že otec sa napriek nepriaznivému zdravotnému stavu zúčastňoval, a to aj počas práceneschopnosti, na viacerých športových podujatiach ako aktívny športovec, ktoré aktivity boli realizované vo väčšej intenzite, tieto skutočnosti otec nepoprel, dokonca výkon športových aktivít na hromadne organizovaných športových podujatiach, ako aj výkon neorganizovanej športovej činnosti potvrdil, no súčasne to zľahčoval tým, že dané aktivity boli súčasťou jeho rehabilitačného procesu pre bolesti chrbta. Pri daných problémoch otca nie je nič neobvyklé, aby sa zúčastňoval rehabilitácie pod dozorom aprobovaného rehabilitačného pracovníka alebo v na to určenom zariadení, do ktorej kategórie však nie je možné zaradiť organizované preteky, či iné realizované športové aktivity otca, k čomu dochádzalo aj v čase keď mal byť práceneschopný. Z otcom predložených lekárskejších správ a nálezov vyplývajú len bežné diagnózy zodpovedajúce jeho veku, nebrániace mu vo výkone pracovnej činnosti, teda žiadnym objektívnym spôsobom neosvedčil lekárskejšým posudkom indikovanie mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a aj v súčasnosti otec pracuje v pracovnom pomere. Taktiež poukazovala na dedičstvo nadobudnuté v roku 2020 po starom otcovi z otcovej strany spolu s ďalšími tromi súrodencami a to každý v podiele 1/4 v celku, ktoré nehnuteľnosti boli následne kúpnu zmluvou zo dňa 03.06.2021 prevedené do vlastníctva H. L. v podiele 2/3 a D. Q. v podiele 1/3 za cenu 149 000,- eur s tým, že kúpnu cenu zinkasoval otcov brat C. B. a ten dňa 08.06.2021 otcovi vyplatil na bankový účet vedený v XXX.G., E. podiel z kúpnej ceny vo výške 37 000,- eur, čo vyplýva aj z potvrdenia banky zo dňa 15.03.2023 a tiež z prehľadu bankových operácií na jeho účte za obdobie od 08.06.2021 do 17.06.2021. Otec uvádzal, že predmetné finančné prostriedky spotreboval na krytie strát a záchranu jeho podnikania, čomu súd uveril, avšak uvedené je nepravdivé, keďže otec v konaní jediným dôkazom uvedené neosvedčil a navyše má informáciu od plnoletého syna otca C. C. B., ako aj nepriamo z ďalších zdrojov, že otec previedol jemu pripadajúcu časť kúpnej ceny na bankový účet tretej osoby, ktorá mu tieto finančné prostriedky postupne vypláca, preto žiadala v konaní vykonať dokazovanie výpismi z účtu otca v XXX.G., E. za obdobie od 17.06.2021, ktorý návrh nebol nikdy zrealizovaný a navyše otec tvrdil, že v danej banke nikdy žiaden účet nemal, teda podľa nej otec stále disponuje finančnými prostriedkami z predaja zdanených nehnuteľností a je možné, aby ich použil na plnenie si vyživovacej povinnosti k maloletej. Taktiež byť, ktorý otec užíva nie je jedno, ale dvojizbový a tiež je majiteľom dvoch osobných vozidiel, a to Mazda CX5 a Volkswagen Sharan, hnuťelných vecí vyššej hodnoty ako e-biku, klasického bicykla používaného na jeho športové aktivity a prívesu s prestavbou na poskytovanie pohostinských služieb. Okrem maloletej má otec vyživovaciu povinnosť k maloletej R. B., nar. XX.XX.XXXX, u ktorej paralelne prebiehalo konanie o zníženie výživného na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 9P/71/2022, ako aj konanie o zvýšenie výživného a uloženie výchovného opatrenia, kde sa matka domáhala zvýšenia výživného zo sumy 150,- eur na sumu 200,- eur a otec navrhoval určiť výživné vo výške 50,- eur, v ktorom konaní súd vykonal rozsiahlejšie dokazovanie. Pri predchádzajúcom pojednávaní otec predložil príslub u K. M. s tým, že výška hrubej mzdy by bola 425,- eur a počet hodín za týždeň by bol 20, ktorú prácu neprijal, avšak matka predložila ponuku práce u daného zamestnávateľa zverejnenú na nete s príjmom 1 200,- eur pri 5 hodinovom pracovnom čase s druhom práce rozvoz jedál v G. S. A., ktorá podľa otca nebola preňho vhodná vzhľadom na rachot z bowlingu, avšak z vyjadrenia jeho lekárky vyplynulo, že obmedzenie otca pri výkone práce spočíva v obmedzení záťaže dolných končatín a prácu, ktorú vykonáva v súčasnosti, v porovnaní s ponúkanou prácou, rozdiel súd nevidí, keďže išlo o obdobnú prácu z pohľadu záťaže. V danom konaní ohľadne ďalšieho dieťaťa okresný súd z prehľadu ponúkaných pracovných miest zistil, že otec má možnosť sa zamestnať v blízkosti svojho bydliska u iných zamestnávateľov s lepším príjmom v zodpovedajúcich profesiách jeho zdravotnému stavu a vzdelaniu s príjmom 850,- až 1 500,- eur ako pracovník záhradného centra, zásobovač liniek s príjmom 1 100,- eur, predajca v záhradnom centra s príjmom 816,- eur až 1 200,- eur, a tiež prihladol ku skutočnosti, že napriek trvajúcej práceneschopnosti sa otec zúčastňoval rôznych športových akcií, a to na bežkách v mesiaci marec 2023, kde absolvoval niekoľko kilometrov, teda jeho zdravotný stav nie je taký, že by mu neumožňoval pracovať v iných zamestnaniach, v ktorých by dosahoval vyšší príjem. Okresný súd v predmetnom konaní ustálil príjem, ktorý by mohol otec dosahovať minimálne vo výške 850 až 1 500,- eur brutto (približne 674 až 1 130,- eur netto), z ktorého príjmu vychádzal pri určení výživného u maloletej R. pri zohľadnení ďalšej vyživovacej povinnosti k maloletej A. vo

výške 150,- eur mesačne, ktorá je stále aktuálna a dospel k záveru o primeranom výživnom vo výške 150,- eur mesačne, po zaplatení ktorého ostane otcovi dostatočná suma (od 374,- eur po 830,- eur) na uspokojenie jeho vlastných potrieb. Na základe uvedeného Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozhodnutím zo dňa 18.05.2023 určil výživné na maloletú R. vo výške 150,- eur mesačne za stavu, kedy bola stále aktuálna vyživovacia povinnosť k maloletej A. vo výške 150,- eur a zároveň mu bola uložená povinnosť splácať nedoplatok na zročnom výživnom v splátkach po 50,- eur. Otec podľa ním predložených výpisov z účtu počnúc od 13.06.2023 platí na maloletú R. výživné spolu vo výške 200,- eur, predmetný rozsudok je súčasťou spisu, keďže bol predložený otcom, nepodal proti danému rozhodnutiu odvolanie, avšak prvoinštančný súd sa v napadnutom rozsudku s uvedenými skutočnosťami žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal, čo zakladá nesprávnosť daného rozhodnutia. Tiež poukázala na vyjadrenie kolízneho opatrovníka zastupujúceho maloleté dieťa, ktorý navrhol návrh zamietnuť.

6. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ktoré je zrozumiteľné a vyčerpávajúcim spôsobom odpovedá na všetky podstatné otázky, preto ho navrhol potvrdiť a odvolanie matky považoval za tendenčné. Poukázal na zmenu pomerov na jeho strane v majetkových, ako aj zárobkových pomeroch, tiež ohľadne jeho zdravotného stavu majúceho dopad na výšku jeho príjmu, pričom na strane matky došlo k zmene pomerov v osobnom stave, keďže sa vydala a zamestnala, v porovnaní s poslednou úpravou, kedy bola na rodičovskej dovolenke a aktuálne je spoločníčkou dvoch obchodných spoločností. Súhlasil so zmenou pomerov na strane maloletej v nástupe do školy, ktorá súvisí s plynutím času. Poukázal svoje na bývanie ako aj to, že zdieľa domácnosť s družkou, ktorej syn ich podporoval finančne, ale matka zmenu osobného stavu zamlčala a k manželstvu sa priznala až následne. Mnohé z tvrdení matky uvedených v odvolaní mali byť v zmysle zásady dvojinstančnosti konania použité v konaní pred súdom prvej inštancie, keďže sa k nim mohol vyjadriť bez toho, aby boli dané tvrdenia bez všetkého použité ako námietka správnosť rozhodnutia okresného súdu, preto žiadal na ne neprihliadnuť. Popieral argumentáciu matky o užívaní dvojizbového bytu, keďže užíva ten istý byt, čoho dôkazom je zmluva o nájme uvádzajúca veľkosť bytu. Ohľadne zamestnania poukázal počas konania, že dané zohľadňuje jeho existujúce zdravotné ťažkosti limitujúce ho v práci čašníka tak ako kedysi, navyše má 59 rokov a celoživotná práca v oblasti gastru sa podpísala na jeho zdravotnom stave. V letnom a jesennom období poskytoval ako zamestnanec OZ bufetové občerstvenie z pojazdného auta, v zimnom období predáva croissanty a minit-ky v kamennom obchode, kedy celú dobu nemusí stáť na nohách, má po ruke toaletu a osoba, ktorá je hluchá na jedno ucho, chodí len v noci, kedy neprijíma tekutiny, 7 až 9 x na toaletu, hrozí mu katéter a je objednaný na operáciu prostaty a močových ciest, čo podstatne ovplyvňuje jeho možnosti zarábať si na živobytie. Ním predložené lekárske správy jednoznačne preukazujú jeho zdravotný stav, ktorý na jednej strane matka považuje za zodpovedajúci jeho veku, no na druhej strane ich spochybňuje, pričom pre potreby určenia výživného sa nevyžaduje lekárske pracovný posudok, a matka v danom smere ani nemá potrebné vzdelanie, aby mohla spochybňovať závery viacerých odborných lekárov. Je zamestnaný, nevyhýba sa práci, iba ju prispôsobuje svojmu zdravotnému hendikepu, roky je členom turistického klubu a počas práceneschopnosti sa zúčastňoval prechádzok po prírode či rekreačného bežkovania tak, ako uviedol počas konania, na bežky sa postavil čisto z kondičného a rehabilitačného charakteru vzhľadom na jeho mobilitu a urologické obmedzenia, ktoré aktivity odkonzultoval s lekármi a boli menej nákladné ako rehabilitácie s aprobovaným pracovníkom. Navyše rehabilitácie absolvoval, pacient sa naučil správne cvičeniu, čím končí rehabilitácia. Popieral absolvovanie tak dlhých tratí, ako matka uvádzala, pričom uvedených akcií sa zúčastňoval hlavne ako šofér, kedy mu prispeli priatelia na benzín, bol s nimi v úvode trate a čakal ich na konci. Prvoinštančný súd vydal rozhodnutie za okolností v čase jeho vydania, preto nebolo dôvodné sa zaoberať udalosťami jeho života z roku 2021 ohľade prevodu jeho podielu k nehnuteľnostiam v kat. úz. A., pričom vysvetlil aj čestným prehlásením brata ako naložil s kúpnu cenou. Matka mala dané spochybnenie uviesť v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, pričom ak odkazuje na informácie od jeho syna C. C. B., tento je zamestnaný vo firme matky a roky sa s ním nestretáva, nemá o ňom osobné informácie a nejaví o neho žiadny záujem. Súdu predložil výpisy z jediného účtu vedeného v T. G., ktorý má od júna 2022, účet v N. G. zrušil pred začatím konania v júni 2022 a žiadny nový účet si v XXX. G. nezaložil, teda nemohol preukazovať nič, čo nikdy nemal. Tvrdenia matky o postupnom vyplácaní peňazí z predaja podielu C. O. vyvrátil jeho čestným prehlásením, pričom časť kúpnej ceny použil na záchranu svojho gastro podnikania v období, kedy nemohol prevádzkovať činnosť pre obmedzenia z dôvodu šírenia COVID-19 (pokladničné knihy zo živnosti a s.r.o.), ďalšiu časť použil na splátku pôžičky v sume 10 000,- eur, čo potvrdil vo svojej výpovedi dňa 26.04.2023, ako aj na nákup kuchynskej linky a spotrebičov vo výške 1 900,- eur, na kúpu nových vchodových dverí, práčky, mrazničky a tiež si uhradil náklady na zubára, ako aj na platby

výživného a odvodov či bežných výdavkov. Uvedené výdavky vykonal v čase, keď ešte nepredpokladal ukončenie podnikania, pričom matka nežiadala dané dôkazy predložiť, hoci ich mal priamo k dispozícii. Popieral vlastníctvo vozidiel, keďže Mazda CX5 a VW Sharan sú vlastníctvom OZ, ide o 7-miestne vozidlo prerobené na okienkový/pultový predaj, rok výroby 2005, s počtom km 270 000, e-bike si zakúpil v čase prosperovania baru z druhej ruky, aktuálne ho už dlhodobo ponúka na predaj cez internet. K potencialite príjmu poukázal na ním dosahovaný príjem. Pokiaľ ide o rozsudok vo veci výživného na mal. R. B., nar. XX.XX.XXXX, tento bol vydaný v čase jeho práceneschopnosti a vychádzal z iných predpokladov, výživné je určené na staršie dieťa, ktoré má zdravotné problémy, nosí zubný strojček, má doučovanie z dvoch predmetov a tiež bolo prihladené na nástup maloletej budúci rok na strednú školu, pričom vzhľadom na všetky okolnosti sa rozhodol predmetný rozsudok nenapadnúť odvolaním, a to napriek tomu, že sa s časťou odôvodnenia nestotožňoval, no neučinil tak z dôvodu nákladov na odvolacie konanie. Zároveň žiadal prihliadnúť na pomery matky, a to s poukazom na manželstvo matky, ako aj ňou vzdanie sa viacerých príjmov ako je odmena konateľky v spoločnostiach H. O., M., P. E., s.r.o., ako aj jej nevedomosť, že nepoberá daňový bonus na jediné dieťa vo výške 140,- eur, ktorá má byť spotrebovaná na potreby dieťaťa, pracuje len 4 hodiny denne bez existencie ospravedlniteľnej prekážky jej zamestnania na plný úväzok o to viac, že vážne zdefraudovala jeho vzťah s maloletou, ktorá sa odmieta s ním stretávať. Mal za to, že matka je spôsobilá si zvýšiť svoj príjem aj v podnikaní pre spoločnosť JUST SLOVENSKO tak, ako vyplýva zo správy danej spoločnosti a tiež poukázal na vyštudovanie matky v odbore jadrová fyzika s vedomím, že jej pracovné uplatnenie bude limitované, kúpila si veľký dom so záhradou, preto nie je relevantné jej odborné zameranie, ale jej vysokoškolské vzdelanie, ktoré je predpokladom vyššieho príjmu. S matkou deklarovaných výdavkov vyplýva, že jej príjmy nestačia ani na jej výdavky na bývanie, on však nie je povinný cestou výživného tieto výdavky matky uhrádzať, navyše keď žije v skromných pomeroch.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie nie je vecne správne, pretože prvoinštančný súd sa pri rozhodovaní o znížení vyživovacej povinnosti matky dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, ale je tiež nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie náležitosti riadneho rozhodnutia nespĺňa a súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci.

10. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

11. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

12. Podľa § 37 CMP, súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

13. Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

14. Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

15. Podľa § 65 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

16. Podľa § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

17. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť účastníkovi konania, resp. sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

18. Odvolací súd dodáva, že mimosporové konania sú ovládané vyhľadávacím princípom (tzv. materiálne konania), na čo nová právna úprava (CMP) reagovala ustanoveniami, ktoré poskytujú súdom dostatočný priestor na to, aby zistili stav vecí. Súd preto „musí“ iniciatívne zasahovať do konania, najmä do dokazovania, čím na seba preberá významnú mieru dôkaznej iniciatívy. Keďže jedným z najdôležitejších princípov mimosporového konania je princíp ochrany verejného záujmu (čl. 1 CMP), súdy uplatňujú aj iné metódy konania než v sporovom konaní (napr. súd môže konať z úradnej povinnosti, uplatňuje sa v širšej miere vyšetrovací princíp, princíp oficiality, princíp materiálnej pravdy a pod.). Proces dokazovania ovláda vyšetrovacia zásada a súd je oprávnený vykonať aj dôkazy, ktoré nenavrhli účastníci konania (sleduje sa tým potreba zistenia „skutočného“ stavu vecí, ktorý bude určujúcim pre vydanie rozhodnutia). Na postup vykonávania dôkazov sa subsidiárne aplikuje CSP.

19. Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťaťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

20. Podľa § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

21. Podľa § 78 ods. 1 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

22. Podľa § 78 ods. 3 ZoR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

23. Nevyhnutnou podmienkou pre rozhodnutie súdu o zmene výživného je zmena pomerov. Zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t. j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku, resp. v čase uzavretia dohody o výkone rodičovských práv a povinností.

24. Odvolací súd uvádza, že dieťa má zo zákona právo na výživu, čo znamená, že rodičia majú voči svojmu dieťaťu explicitne uloženú povinnosť plniť ich zákonnú vyživovaciu povinnosť. Základnými podmienkami, od ktorých sa výška vyživovacej povinnosti rodičov na deti posudzuje, sú schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného rodiča a odôvodnené potreby dieťaťa, pričom dieťaťu zákon priznáva právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Výživné, ktoré poskytuje povinný rodič, slúži výlučne na uspokojenie základných potrieb maloletých detí, ktorými sú ošatenie, bývanie, kultúra, vzdelávanie, športové a rekreačné potreby, prípadne aj iné odôvodnené potreby, ktoré sú nevyhnutné pre zdravý telesný a duševný rozvoj a pre prípravu na uplatnenie sa v spoločnosti a v živote. Z tohto dôvodu je potrebné chápať, že výživné nie je určené rodičovi, ktorému boli deti zverené do starostlivosti, a že toto má spotrebný charakter.

25. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará pričom výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Zároveň pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Je potrebné zdôrazniť, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov platiť výživné je zistenie ich skutočných príjmov, ako aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento príjem zodpovedá telesným i duševným schopnostiam rodiča, jeho skúsenostiam, plneniu jeho pracovných povinností, ako aj miestnym možnostiam jeho uplatnenia. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho všestranným rozvojom a vývojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu týchto životných potrieb dieťaťa je rôzny, a to vzhľadom na jeho vek, spôsob prípravy na jeho budúce povolanie, zdravotný stav, ale aj jeho schopnosti. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vplyvajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ak sú tieto obmedzené, je zrejmé, že odôvodnenými budú môcť byť len bežné potreby nepresahujúce obvyklú základnú mieru potrieb oprávneného. Naopak pri vyššej životnej úrovni povinného môžu pod odôvodnené potreby spadať napr. vyššie uvedená tvorba úspor, ktorá síce nie je nevyhnutná, avšak môže dopomôcť k rozvoju oprávneného dieťaťa. Rozhodujúce sú vždy reálne zárobkové možnosti povinného dané ako jeho subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, skúsenosťami, fyzickými možnostami), tak objektívnymi skutočnosťami, ako je najmä prítomnosť pracovných príležitostí. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliada na druhej strane i vtedy, ak povinný bez náležitého odôvodnenia na seba berie neprimerané majetkové riziká, pochybne investuje, berie nevýhodné pôžičky, príp. sa vzdá lepších zárobkov, výhodnejšieho zamestnania a pod. Pri zmene zamestnania povinného na zamestnanie s nižším zárobkom súd povinne skúma okolnosti, za ktorých k uvedenej zmene došlo, a najmä či k nej došlo z dôležitých dôvodov, napr. zo zdravotných dôvodov povinného. V opačnom prípade by sa pri určovaní výživného vychádzalo zo schopností a možností povinného pred takouto zmenou zamestnania, resp. z majetkových pomerov, ktoré by tento mal, ak by svoj majetok nevystavoval neprimeraným majetkovým rizikám.

26. V niektorých prípadoch súdy pri rozhodovaní uplatňujú princíp potenciality, pri ktorom sa pri potencialite príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potencialných príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potentialne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, príp. vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možností platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Potentialita príjmov znamená v reálnom použití v súlade s právnou normou situáciu, keď povinný nevyvíja dostatočnú aktivitu k tomu, aby svoje maloleté dieťa zabezpečil, aby maloleté dieťa malo uspokojené základné potreby, ktoré súvisia s jeho výživou a aj potreby, ktoré nie sú základné, ktoré sú nad rámec, ale súvisia s uspokojovaním možností, ktoré prináležia veku a potrebám maloletého dieťaťa. Potentialita teda znamená de facto, že povinný môže v daných podmienkach dosahovať zvýšený príjem než deklaruje v rozhodnom období. Podľa Ústavy Slovenskej republiky má však každý garantované základné právo na slobodnú voľbu povolania (hoci potencialita príjmov ju nepopiera) (z komentára k Zákonu o rodine, druhé prepracované a doplnené vydanie vydavateľstva Wolters Kluwer, rok 2014, str. 110), ale zákonodarca umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Zdôvodnenie sa vidí v existenčnom charaktere výživného a potrebe zabrániť povinnému, aby svojím konaním znižoval jeho rozsah.

27. Z obsahu spisu vyplýva, že v predmetnom konaní prvoinštančný súd prejednával návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti na maloletú zo sumy 150,- eur na otcom požadovanú sumu 40,- eur, a to na základe jeho návrhu zo dňa 14.02.2023. Naposledy bola vyživovacia povinnosť otca určená rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/229/2016-21 zo dňa 15.11.2016, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, ktorou bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 150,- eur mesačne s účinnosťou od 01.11.2016. V čase poslednej

úpravy výživného bol otec pracovne činný ako samostatne zárobkovo činná osoba s pravidelným mesačným príjmom, pričom jeho základ dane z daňového priznania za rok 2015 bol vo výške 3 738,69 eura. Matka bola v tom čase na materskej dovolenke s rodičovským príspevkom v sume 203,20 eura a žila s maloletou v 4-izbovom rodinnom dome v jej vlastníctve, mala vyživovaciu povinnosť len k maloletej. Z obsahu spisu vedeného Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 9P/229/2016, v ktorom bola posledná úprava vyživovacej povinnosti k maloletej, vyplýva, že neboli zisťované majetkové a nárokové schopnosti otca, len z výpisu zo živnostenského registra bolo zrejmé, že živnostenské oprávnenie v oblasti reštauračných služieb mu vzniklo dňa 11.11.1992.

28. Prvoinštančný súd vzhliadol zmenu pomerov, či už na strane maloletej, ktorá aktuálne navštevuje 2. ročník základnej školy, venuje sa zaujímavej činnosti, ako na strane oboch rodičov, z ktorých matka je konateľkou spoločnosti s.r.o. bez odmeny, tiež konateľkou a zamestnankyňou ďalšej spoločnosti s príjmom za apríl 2022 až marec 2023 vo výške 4 337,07 eura a tiež má príjem z predaja švajčiarskej kozmetiky. Zmena pomerov nastala aj v osobnom stave matky, ktorá uzavrela manželstvo dňa 09.03.2023, avšak podľa jej tvrdenia s manželom nežijú v spoločnej domácnosti. Zmenu pomerov vzhliadol prvoinštančný súd aj na strane otca, ktorý bol nútený ukončiť živnostenské oprávnenie ku dňu 04.07.2022, pohostinskú činnosť zastavil v októbri 2022, bol práceneschopný od augusta 2022 do 01.05.2023 a aktuálne sa zamestnal od 01.05.2023 ako predavač ambulatného predaja so mzdou vo výške 630,- eur brutto mesačne. Súd prvej inštancie taktiež zohľadnil zdravotné problémy otca vychádzajúc z lekárskeho správ od odborných lekárov, ktoré mu majú údajne brániť prijať akékoľvek zamestnanie, no napriek tomu si otec prácu našiel, a to zodpovedajúcu svojmu zdravotnému stavu.

29. Odvolací súd považuje odvolacie námietky matky za relevantné, a to jednak predovšetkým v súvislosti s neprihliadnutím na podstatnú okolnosť majúcu význam pre konanie a rozhodnutie, a to ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca k mal. R. B., na ktorú platí výživné vo výške 35,- eur od septembra 2022, kedy začali problémy s jeho podnikaním, avšak matka tohto dieťaťa požiadala o zvýšenie výživného na sumu 200,- eur mesačne a aj z výpovede zástupkyne otca na pojednávaní dňa 13.09.2023 vyplynulo, že na výživnom na maloletú R. sa otec dohodol s jej matkou na sume 200,- eur, vekový rozdiel medzi dcérami je 7 rokov.

30. Prvoinštančný súd napriek týmto podstatným skutočnostiam vôbec nezohľadnil ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca k ďalšiemu jeho dieťaťu, v skutkovom stave ani v záveroch napadnutého rozsudku nie je žiadna zmienka, ako sa prvoinštančný súd vysporiadal s ďalšou vyživovacou povinnosťou otca k jeho ďalšiemu dieťaťu, ktoré výživné malo byť na toto dieťa zvýšené súdom, a to napriek už aktuálnej finančnej situácii otca, čo je natoľko závažná okolnosť, pre ktorú sú závery prvoinštančného súdu o dôvodnosti zníženia vyživovacej povinnosti otca predčasné a nateraz neopodstatnené.

31. Za ďalšie pochybenie prvoinštančného súdu považuje odvolací súd prevzatie tvrdenia otca o naložení finančných prostriedkov z predaja zdedenej nehnuteľnosti súdom prvej inštancie a to bez relevantného dôkazu preukazujúceho použitie týchto finančných prostriedkov na záchranu podnikania počas nepriaznivej finančnej situácie COVID-19, ktorú skutočnosť teda nemal žiadnym dôkazom za preukázanú. Okresný súd taktiež nevykonal dôkaz navrhnutý matkou ohľadne predloženia výpisov z účtu otca z XXX.G. od júna 2021, a to až ku dňu zrušenia predmetného účtu, a následne ku dňu rozhodovania, pretože otec predložil iba výpisy zo svojho účtu z iného peňažného ústavu, a to T. G. za rok 2023 a 2022, pričom v júni 2021 mal evidentne vedený účet v XXX.G. E., na ktorý bola prijatá suma z titulu predaja zdedenej nehnuteľnosti a následne, ak si aj otec založil nový účet v júni 2022, nebolo zrejmé, ako ďalej naložil s prostriedkami vedenými na predchádzajúcom účte so zostatkom ku dňu 17.06.2021 vo výške 35 731,59 eura.

32. Pozornosti odvolacieho súdu neušli ani rozporné tvrdenia otca, ktorý na pojednávaní konanom dňa 26.04.2023 potvrdil pôžičku od družkinho syna K. O. vo výške 10 000,- eur, údajne investovanú na zachovanie chodu prevádzky, teda nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že okrem prostriedkov získaných z predaja zdedenej nehnuteľnosti a údajne z pôžičky vo výške 10 000,- eur, všetky tieto prostriedky použil na podnikateľskú činnosť údajne v období krízy, preto tieto závery súdu prvej inštancie nemožno považovať za správne ustálené a zohľadnené v prospech otca.

33. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie v zmysle CMP nevykonal dôkladné zistenie skutočného stavu vecí, relevantným spôsobom sa nevysporiadal s argumentáciou matky, viac-menej sa zameral

na zisťovanie pomerov matky, avšak pozornosti súdu prvej inštancie ušlo, že v predmetnom konaní sa domáhal otec zníženia vyživovacej povinnosti, teda bolo dôkazné bremeno predovšetkým na strane otca a v uvedenom smere aj na súde prvej inštancie v súlade s vyhľadávacím princípom, náležite zistiť, či nastala taká zmena pomerov, ktorá zakladá dôvodnosť zníženia vyživovacej povinnosti bez zavinenia okolností na strane otca.

34. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

35. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu je povinný riadne zistiť skutočný stav veci. Za uvedeným účelom je potrebné pripojiť a oboznámiť sa s opatrovníckym spisom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom týkajúcim sa ďalšieho dieťaťa otca, a to maloletej R. B., a z neho vyplývajúcimi dôkazmi a rozhodujúcimi skutočnosťami vo veci zníženia a zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na toto ďalšie dieťa. Taktiež je potrebné doplniť dokazovanie v zmysle návrhu matky, a to vyžiadanim výpisov z účtu otca od júna 2021 priebežne až ku dňu rozhodovania za účelom posúdenia majetkových pomerov otca, nakladania s finančnými prostriedkami získanými z predaja zdedenej nehnuteľnosti, a tak preveriť tvrdenia otca o údajnom použití týchto prostriedkov do podnikania. Tiež je potrebné dokazovaním ozrejmiť, z akého dôvodu je na účet otca aktuálne vedený v T. G., pravidelne prijímaná suma vo výške 400,- eur zo strany C. O., od ktorého mal mať otec údajne poskytnutú pôžičku vo výške 10 000,- eur. Tiež je potrebné sa relevantným spôsobom vysporiadať so všetkými tvrdeniami matky, preveriť majetkovú situáciu otca vzhľadom na jeho nízky príjem a jeho schopnosť zabezpečovať svoje životné potreby z tohto príjmu za súčasnej existencie dvoch vyživovacích povinností. Tiež vyhodnotí či by otec vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce mohol dosahovať iný príjem, než aktuálne dosahuje, t. j. či nie na mieste uplatnenie princípu potenciality príjmu otca. Po zistení skutočného stavu veci, náležitom dokazovaní, jeho riadnom vyhodnotení a riadnom odôvodnení rozhodnutia tak, aby spĺňalo náležitosti riadneho odôvodnenia rozsudku podľa § 220 CSP.

36. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (391 ods. 2 CSP).

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trnave, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP), a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).